

РЕШЕНИЕ

№ 355

гр. Русе, 24.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – РУСЕ, ВТОРИ СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и четвърти октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Аглика Гавраилова

Членове: Антоанета Атанасова
Боян Войков

като разгледа докладваното от Аглика Гавраилова Въззивно гражданско дело № 20214500500057 по описа за 2021 година

за да се произнесе, взе предвид :

Постъпили са молби от Р. С. Р., като пълномощник на Г. И. С., от гр. Русе – молба вх.№1594/21г. за допълване на съдебно решение №25 от 12.03.2021г. по в.гр.д.№57/1г.и молба вх.№8234/22г. за тълкуване на същото съдебно решение. Молителят твърди, че във въззивното решение липсва воля по един от съединените искове и конкретно по иска по чл.86, ал.1 от ЗЗД във вр. чл.84, ал.3 ЗЗД. Иска съдът да допълни съдебното решение в частта на присъждане на законната лихва, считано от датата на трудовата злополука – 31.03.2017г. до окончателното ѝ изплащане.В молбата за тълкуване твърди, че е възникнал спор между ищцата по делото – Г. С. и ответника Общинско предприятие „Комунални дейности“, ЕИК000530632048-Русе относно правото на ищцата на законна лихва върху присъденото от въззивния съд обезщетение от 2000лв.Моли волята на съда по този въпрос да бъде ясно изразена и в диспозитива на решението.

В срока за отговор не е постъпило становище от ОП „Комунални дейности“- ЕИК000530632048-Русе по молбата за допълване на решението. По молбата за тълкуване на решението ответникът изразява становище, че

молбата е недопустима, тъй като въззивното решение е изпълнено. В условията на евентуалност поддържа становище за неоснователност на искането за тълкуване.

Въззивният съд намира, че молбата за допълване на решението е допустима – заведена е в деловодството в срока по чл.250,ал.1 от ГПК. Разгледана по същество, молбата е основателна, по следните съображения : Производството е образувано по жалби на Г. И. С. и ОП /Общинско предприятие/ „Комунални дейности“-Русе против решение №260342 от 02.11.2020г, постановено по гр.д.№1544/2020 г. на РС-Русе, с което частично е бил уважен предявения от Г. С. против работодателя Общинско предприятие „Комунални дейности“-Русе иск за заплащане на обезщетение за неимуществени вреди, претърпени вследствие на трудова злополука, до размер на 5000лв и искът е отхвърлен за разликата до претендираните 15000лв.-вж.диспозитив на решението. С решението на въззивния съд частично е уважена жалбата на ищцата и ответникът е осъден да ѝ заплати още 2000лв, като размера на общо присъденото обезщетение е 7000лв. В останалата обжалвана част решението е потвърдено – в частта, с която първоинстанционният съд е осъдил ответника да заплати на ищцата, на основание чл.200 от КТ, сумата 5 000 лв., представляваща обезщетение за неимуществени вреди от трудова злополука, настъпила на 31.03.2017 г., ведно със законната лихва, считано от 31.03.2017 г. до окончателното ѝ плащане, и е отхвърлил иска за неимуществени вреди над сумата 5000 лв. до претендираните 15 000 лв. като неоснователен. Следователно решението е потвърдено и в частта, относно основателността на претенцията за присъждане на лихва за забава и началният момент, от който лихвата се дължи – датата на увреждането, както е постановил и първоинстанционният съд. Решението на първоинстанционния съд е потвърдено относно началния момент, от който се дължи обезщетението по чл.200 КТ. Доколкото същият е част от произнасянето на районния съд по иска за обезщетение и с оглед прецизност на диспозитива, молбата за допълване на въззивното решение следва да бъде уважена.

По молбата за тълкуване. С отговора по чл.251,ал.3 ГПК ответникът възразява, че молбата е недопустима, тъй като въззивното решение е изпълнено – чл.251,ал.2 ГПК. С отговора представя копия от платежни нареждания за преведени суми в полза на ищцата Г. С. – пл.нареждане за сумата 5000лв. с основание „обезщетение по чл.200КТ съгласно решение по

гр.д.№1544/20г. на РРС“; пл.нареждане за сумата 2000лв. с основание „обезщетение съгл.решение №25812.03.2021г. РОС“ и пл.нареждане за сумата 2019,61лв. като основанието е лихва за период 31.03.2017г.-23.03.2021г. съгл.решение по гр.д.№1544/20г.РРС.При математически изчисления се установява, че това е размера на лихвата върху сумата от 5000лв. за посочения период - 2019,47лв. Безспорно не е изплатена законна лихва и върху сумата от 2000лв присъдена по в.гр.д.№57/21г. по описа на РОС.В молбата по чл.251 ГПК ищцата иска тълкуване на неизпълнена част от решението /претенцията за лихва върху сумата 2000лв./.Ето защо съдът намира, че молбата за тълкуване е допустима.Волята на съда относно правилността на първоинстанционното решение в частта, с която искът по чл.200 КТ предявен от ищцата Г. С. е уважен за сумата от 5000лв, при законната лихва, считано от 31.03.2017г. и относно неправилността на същото решение в частта, с която искът е отхвърлен за сумата над 5000лв. за разликата до 7000лв., е ясно и недвусмислено изразена. Въззивното решение, чието тълкуване се иска, не съдържа неяснота относно приетото от съдебния състав, касаещо предмета на жалбите срещу първоинстанционното решение и отправените от страните искания. Предвид изложеното молбата по чл.251 ГПК следва да бъде оставена без уважение.

По изложените съображения съдът

РЕШИ:

ДОПЪЛВА решение №25 от 12.ІІІ.2021г. на Русенския окръжен съд по в.гр.д.№57/21г., като ОСЪЖДА ОП „Комунални дейности“-ЕИК 0005306320248 да заплати на Г. И. С., от гр.Русе законна лихва върху допълнително присъденото обезщетение от 2000лв, считано от 31.03.2017г. до окончателното изплащане.

ОСТАВЯ без уважение молбата за тълкуване на решение № 25 от 12.ІІІ.2021г. на Русенския окръжен съд по в.гр.д.№57/21г., като неоснователна.

Решението може да се обжалва пред Върховния касационен съд, в

едномесечен срок от връчването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____